

Yapay Zeka ile Bir Varmış Bir Yokmuş:

"Çocuk Hakları Masalı: Umutlar ve İhlaller Arasında Türkiye'nin Öyküsü"

Bir varmış bir yokmuş, gözleri umutla parlayan, korunmaya muhtaç, güçsüz, savunmasız milyonlarca çocuk varmış Türkiye'de. Onlar için büyük bir söz, bir sığınak varmış: "Cumhuriyet bilhassa kimsesizlerin kimsesidir". Her yıl 20 Kasım, Dünya Çocuk Hakları Günü'nde, bu kimsesizlerin gözlerine bakılacak, yüzleşilecek ve adil davranılıp davranılmadığının hesabı verilecekti.

Yine evvel zaman içinde, kalbur saman içinde, Türkiye Büyük Millet Meclisi'nin Adalet Komisyonu adlı bir odasında, 2005 yılının sıcak bir Haziran gününde, çocukların kaderini belirleyecek çok önemli bir kanun konuşuluyormuş. 5395 sayılı "Çocuk Koruma Kanunu" imiş bu. Bu ÇKK ile her bir çocuk için ayrı ayrı öykü acılarla ve umutsuzluklarla da örülmüş. Çünkü her bir çocuk ve genç ayrı ayrı bir öykü ve bu umutsuzluk öyküsü aynı zamanda "insan" demek içinmiş. En zoru insan olabilmekmiş. İnsana bakabilmek içinmiş.

27 Haziran 2005 Pazartesi günü, komisyon üyeleri madde madde görüşmelerini yapıyor. Derken, **Madde 35'e** sıra gelmiş. Bu madde, bir çocuğun hayatını anlamak için en önemli sihirli ayna olan "sosyal inceleme"yi düzenliyor.

O sırada, Türkiye Barolar Birliği'ni temsilen orada bulunan , **Av. Seda Akço**, söz almış ve şu tarihi uyarıyı yapmış:

"Kusura bakmayın, uygulamadan kaynaklanan bir problemi dile getirmek istiyorum. Birinci fıkrada 'gerektiğinde' ibaresi hala duruyor. Halbuki Pekin Kuralları diyor ki, önemsiz ve tali nitelikteki suçlar haricindeki tüm suçlarda sosyal inceleme yapılmalı. Bu sosyal incelemeler yaptırılmıyor, buna dikkatlerinize sunmak istiyorum."

Av. Seda Akço, "Bu ibare kalkmalı ve sosyal inceleme yaptırılması zorunlu olmalı" diye ısrar etmiş. Ama maalesef, komisyonun diğer üyeleri aynı fikirde değilmiş.

Yine 27 Haziran 2005 Pazartesi günü, bu tartışma yeniden alevlenmiş. Komisyon Üyesi **Ramazan Özkepir** şöyle demiş:

"Sayın Başkanım, bunu emredici hale getirirsek, cumhuriyet savcısı takipsizlik kararı vereceği bir olayda dahi sosyal inceleme yaptırmak durumunda kalır ki gereksiz yere görevlilerin mesaisini harcamış oluruz. O nedenle, böyle bir zorlayıcı hükmün getirilmesinin doğru olmadığı düşünüyorum."

Ardından Komisyon Üyesi **Niyazi Güney** söz almış ve şu unutulmaz cümleleri sarf etmiş:

“Sayın Başkanım, Türkiye’nin her yerinde bu sosyal çalışmacı, pedagog, psikolog bulmamız mümkün değil. İlke şartları dikkate alınmak suretiyle bu ‘gerektiğinde’ ibaresi eklenmiştir. Bu hali ile uygundur.”

Ve Komisyon Başkanı oylamayı yapmış: “Kabul edenler... Etmeyenler... Kabul edilmiştir.”

Böylece, çocuklar için hayati önem taşıyan sosyal inceleme, “gerektiğinde” ve “takdirinde” denen sihirli ve muğlak bir kelimenin insafına bırakılmış.Aksine, yargıçlar için kontrolsüz bir güç sunulmuş.

Peki, neden böyle olmuş?

Anayasal görev, ve 7.5.2004 tarihinde BM Çocuk Hakları Sözleşmesi'nin iç hukukun parçası olmasıyla yeni bir öyküyü başlatmıştı. Fakat ne yazık ki, 2005 yılından beri uygulanan 5395 sayılı Çocuk Koruma Kanunu (ÇKK), bir koruma kalkanı olmak yerine, sistemi yozlaştıran bir araca dönüşmüş. Bu, "SOSYAL ÇALIŞMA(MA) GÖREVLİSİ" denen garabet bir kavramla, çocuk haklarını ve insan haklarını engelleyen bir zihniyetin öyküsüyü.

Masalın bu kısmı daha da hazin... Meclis'teki temsilciler, “Her çocuk mahkemesine bir sosyal hizmet uzmanı koyalım” demişler. Ama karşılıklarına bir dev çıkmış: “Yok!” dedi. “Ülkede yeterince sosyal hizmet uzmanı yok!” demişler.

Bunun üzerine üç sihirli yol önermişler:

1. **Birinci Yol:** Sosyal Hizmetler Yüksek Okulu daha çok mezun versin.
2. **İkinci Yol:** SHÇEK (Sosyal Hizmetler ve Çocuk Esirgeme Kurumu) mahkemelerin ihtiyacını karşılasın.
3. **Üçüncü Yol:** Sosyal inceleme yapma talebinden tamamen vazgeçilsin. (Bu yolu hiç kimse ciddiye bile almamış.)

Halbuki SHÇEK te yeterli şekilde sosyal hizmet uzmanı varmış. Ayrıca Türk hukuk dünyası tarafından yok sayılan resmi vesayet kurumu gibi bir idari konusundaki eksiklik bu kanunda mümkünmüş.Böyle bir uyarının 1942 yılından beri söz konusu olmasına rağmen kibirli davranışlarla ve hiçbirinde anlaşılamayınca, sihirbazlar "Geçici bir büyü yapalım," demişler.

Ve "Sosyal Hizmetler Yüksek Okulu'nun bu ihtiyacı karşılayacak sayıda mezuniyet veremeyecek olması" bahanesiyle bir "at pazarlığı" başlamış. Bu pazarlık sonucu, disiplinler arası sınırların ihlali olan "sosyal çalışma görevlisi" kavramı literatüre ve de hukuka girmiş.Kaynak kanunları ve gelişmeleri dikkat etmemişler. Buna rağmen kibirli davranışları ve böylece "***Sosyal Çalışma Görevlisi***" adında, içine psikolog, psikolojik ve danışmanlık gibi meslekler için büyük bir şapka icat etmişler.Kendi meslekleri ve

görevleri olmamasına rağmen benzerleşmeyi , benimsemişler.Yetki gaspı ile ÇKK'nun arkasına sığınırken ÇHS'ni nasıl engellediğini fark etmek istememişler.Bir iş olarak bakılarak mesleklerini ve onurlarını da aşağılamışlar. Yargıçların kariyerinin öne çıkarılmasıyla ayrıca dünyada karşılığı olmayan çocuk ağır ceza mahkemelerinin kurulması ve parçası olması bu amaçla sağlanmış. Önce, ek eğitim şartıyla psikolog ve psikolojik danışmanlar dahil edilmişken , 2012 yılında torba bir kanunla, kapsam iyice genişletilmiş; sosyoloji, çocuk gelişimci, öğretmenlik ve aile ve tüketici bilimleri mezunları da bu göreve atanır olmuş.

Sistemdeki yozlaşmış araç ve bu çürüme; **"çakma/pedagoglar, sosyologlar, öğretmenler, çocuk gelişimciler"** gibi sosyal çalışmacı taklitlerle sosyal hizmetlerin yozlaşmasına neden olmuş. Buna sosyal hizmet dünyasında ortak etmiş.Çocuklar, sosyal hizmetlerden yararlanma hakkı dahil, Avrupa Sosyal Şartı'ndaki ilke ve kurallara rağmen toplumun nasıl kandırıldığının somut örneği haline gelmişti

Bir asırdan beri sosyal inceleme rapor ile karar vermesi ve önem içselleşmemiş.Güç ve yetkiyi korumak için sosyal hizmetlere karşı korku, çocukların korunmasının önüne çıkarken bu kibirlikle SHÇEK'den görüş alınmamış..Temsilcisi Recep Doğan tarafından yaptığı açıklama ile üstelik bir de fırça yemiştir.Dünyada karşılığı olmayan hukuksal bakış ile sosyal hizmetler ile ilgili ASS ve idari boyut ,yargısal bir vesayet boyutu öne çıkarırken bu bilgiyi etkisiz ve önemsiz kılabilmiş.Diğer yapı ve uygulamalardan ayrılmış.Oksimorun duruma ek olarak, "gerçek sosyal hizmet uzmanları yetişene kadar geçici bir çözüm," diye tembih etmişler. Ama büyü ters tepmiş. Bu geçici şapka kalıcı olmuş ve 2012'de daha da büyütülmüş.

Aslında Büyü Daha Eskiymiş: 1982 ve Diplomasız "Pedagoglar"

Meğer bu kargaşa 2005'te başlamamış. **1982'de**, pedagoji bilimi ortadan kaldırılmış ve bu alanda yeni diplomalar verilmemiş. Ama sistem, "Sosyal Çalışma Görevlisi" yetersiz kalınca, bu sefer de **"Adli Destek Görevlisi"** adında yeni bir rol ve görev icat etmiş.Aile mahkemeleri kurulurken onları da monte etmişler. Bu role, **diploması olmayan "pedagog" unvanını kullanan kişiler** atanmış ve onlara, hiçbir resmi yeterlilikleri olmadan **sosyal inceleme raporu yazma yetkisi** verilmiş.Okulda rehber öğretmenler,adalet yönetimin de pedagog diye kandırılarak çocukların kaderi, bir kez daha eğitimsiz ellerin insafına terk edilmiş.

Ve UNICEF'in Acı ve Hüzünlü "Eğitim" Kitabı

Tam da bu kargaşanın ortasında, dünyaca ünlü bir çocuk kuruluşu olan **UNICEF** ortaya çıkmış. Çocuk Haklarını korumak ve geliştirmek gibi bir göreve sahipmiş. Türkiye'deki bu karmaşık ve yanlış sistemi düzeltmek yerine, 2012-2014 yıllarında AB projeleri ile **"Sosyal Çalışma Görevlileri İçin Eğitim Kitabı"**nı hazırlamış. Ancak bu kitap, sorunu çözmek bir yana, var olan yanlışları meşrulaştıran, farklı meslek gruplarının sosyal inceleme raporu yazmasını normalleştiren bir belgeye dönüşmüş. Çocuk hakları için bir kara leke olmuş.Buna Türkiye Barolar Birliği de dahil olmuş. Bu kitap, çocuk hakları adına yapılmış en acı ve hüzünlü **çocuk hakları istismarı örneklerinden biri** de olmuş. İyi niyetle başlayan bir çaba,eğitim gibi araç ve amaçla masum kılınmasıyla yanlış uygulamalara zemin hazırlayarak, çocukların hayatlarında derin yaralar açılmasına helen neden olmuş.Vicdanların körelmesine yardım edebilmiş.

AB Projeleri ve katkılarıyla Türkiye de çocuklara çifte standartlara bakmasına yardım etmişler.

Örneğin Almanya Diyarı'nda: Gençlik adalet sisteminin merkezinde, özel eğitilmiş **Gençlik Dairesi (Jugendamt)** çalışanları ve sosyal hizmet uzmanları bir asırdan beri varmış. Sosyal incelemeler bir lütuf değil, her dosya için vazgeçilmez bir adımmış. Çocuklar ve gençler hatalar yaparak öğrenirmiş. Nedenlerini ve etkenlerini bilerek, kendileri için hazırlanan kapsamlı sosyal raporlar sayesinde anlaşılıyor ve yargıç kararını ancak bu raporun ışığında veriyormuş.

İsviçre Konfederasyonu'nda: ve 1926 yılında TMK'nu aynen uyarlayan bu ülke de, her kanton, gençlik savcılıklarında (jugendanwaltschaft) görev yapacak yüksek nitelikli sosyal çalışmacılarla koruması mümkün olmuş. Ceza kanunda cezalandırmadan önce SİR'nun zorunlu olmuş. Bunun yanı sıra disiplin ve alan açısından sosyal pedagoglar ve psikologları da yetiştirmiş. Çocuğun üstün yararı sadece kağıt üstünde kalan bir laf değil, her kararın temel dayanağıymış. Eğitim boyutu her şeyin de öne çıkarılması amacıyla 1940 dan beri söz konusuymuş.

İtalya Cumhuriyeti'nde: ve 1926 yılında TCK'nun aynen uyarlayan ülke de ise 1889 tarihli bakış yerine hümaniter bakışla 1930 lu yıllarda gençlik mahkemeleri, hukuk dışındaki kişilerce oluşmuş. Bu yönde koruma birimlerinde yer alan sosyal çalışmacılarca donatılmış. Kapsamlı sosyal araştırmalar yaparak çocuğun aile ortamını, psikolojik durumunu ve ihtiyaçlarını titizlikle değerlendiriyor, "kovuşturmaya yer yok" kararlarının ardına sığınılmaması fırsat veriyormuş.

Suçluluk dahil gençlik ve gençlik dönemi ayrı bir şekilde ele alınırken gençlik dönemini yok sayan gençlik, gençlerin ve toplumun kaybedilmesine neden olurmuş. Bu dönemini hatırlamak istemeyen ve empati yoksun yetişkinler, adaletsizliği beslememesi için bu gelişmeler , Pekin Kuralları özellikle öne çıkarmış.

Bu bilgilere ve gelişmelere rağmen çağın ötesi bakış ile Türkiye de çocuklar ve gençler halen yakışmayan uygulamalarla adalet beklenmekteymiş.. Hata yaparak öğrenmesine izin verilmemiş. Sorumluları sorgulamak yerine becerisizliği perdeleyebilmişler.. Bu yönde ki yanlış çeviriler ile kavramları meşrulaştırmak için yapılan çabalar her şeyin öne çıkabilmiş. AB Projeleri ile oluşan maddi destekler ve çeşitli ortaklıkla da gücün korunması ve çocukların korumasız bırakılması sağlanabilmiş. Yirmi yıldan beri milyonlarca acı acı öykülere de neden olmuşlar. Aynı zamanda insan hakları ve insan sorunu olarak öne çıkarken vicdanlar ve insanlık çocuklar için halen aranıyormuş...

Ve Masalın En Acı Sayfaları: Damgalar ve Sessiz Çığlıklar

1. “Suça Süreklenen Çocuk” Damgası:

Adalet yönetimine yönelik ÇKK ile birlikte, adalet sistemine çok tehlikeli bir büyü daha sızmış: **“Suça Süreklenen Çocuk”** denen bir etiket. Kara bir leke. Bu büyülü sözcük, daha soruşturma aşamasındayken, hatta belki de masum olan bir çocuğun

alnına, silinmez bir mürekkeple “SUÇLU” diye yazıyormuş.Bu damgalama ve lekeleme ile umut ve gelecekleri çalınacak bunu hiç fark etmiyormuş papağanlar.

Oysa ki, bu diyarın en yüce yasası olan **Anayasa’nın 38. maddesi** der ki: “**Hiç kimse, suçlu olduğu sabit oluncaya kadar masum sayılır.**” Yani bir çocuk, yargılanmadan önce suçlu ilan edilemezmiş. Ama “suça süreklenen” damgası, işte tam da bunu yapıyor, çocuğu daha en baştan “masum” değil de “suça bulaşmış” ilan ediyormuş. Bu, sadece Anayasa’ya değil, adil yargılanma hakkının kalbine de hançer saplıyormuş.İnsan haklarını zedelerken ,AB projeleri ile bu soruna hevesli bir şekilde ortaklık yapıliyormuş.

Ve bu korkunç büyü ve leke yüzünden, her yıl **yüzbinlerce çocuk**, sadece bir şüphe nedeniyle, bu kara lekeyle hayatı boyunca yaşamak zorunda bırakılıyormuş. Onların yeniden topluma kazandırılması, bu damga yüzünden neredeyse imkansız hale geliyormuş.Üstelik cezalandırma odaklı 1889 tarihli TCK’nın devamı aynen devam ediyormuş..Söz konusu grupta ile yetişkinler gibi cezalandırmayı öne çıkaran 31. madde, aynı zamanda adaletin var olduğunu zannetmiş .Cezalandırma koruma ve yardımın önüne geçebilmiş..Umut vermek yerine cezalandırmak işlerine ve kolaylarına da gelmiş. Nedenlerini anlamak ve yanında olmak yerine sorgulanmalarını engellemek ve bilgi eksikliğini gizleyerek çocuk haklarını da kirletmiş.

2. Sosyal İnceleme Raporunun Engellenmesi:

Özellikle ÇKK ve TCK.31.maddesinin yanı sıra ve ÇHS ne kaynaklık yapan Pekin Kuralının 16 maddesi ile çatışma içindeki çocuklar dahil gençler için hazırlanan “sosyal inceleme raporları”, onları anlamanın, neden o yola sürüklendiklerini görmenin tek ışığı imiş.Üstün yararının somutlanması içinmiş.Ancak kanunda yer almamasına rağmen yönetmelikle tıbbi bilginin önünde olmuş. Ama "yeterli uzman yok" denilerek veya "gerektiğinde" ve “takdirinde” büyüüne sığınarak bu ışık böylece hukukun arkasından söndürölüyormuş. Gençlerin hikayesi ve dönemleri anlaşılmadan,eğitime odaklanmak , korumak,yardım etmek ve de yanında olmak yerine onlara cezalar veriliyormuş. Gelecekleri de karartabiliyormuş.Anayasa dahil çatışma içinde olunmasına rağmen hukuksal korunmasız ve savunmasız çocuklar,gençlerde suçlu gençlerin yüzde yetmişi ,seksenin tekrar suç işlemezmiş..Ancak eğitim dahil insana,insancıl bakılmayınca tek suç dışında tekrar işlemesi mümkün olabilirmiştir.Sosyal ortam ve yaşam koşulları için bir araştırma yapılmayınca sorumlu çocuk ve gençler değil adalet yönetimi içinmiş.Bir asırdan beri Gençlik Daireleri,Gençlik Savcılıkları ve Pekin Kuralı bunun içinmiş.Bilim bunu söylüyormuş ama Türkiye de böyle bir bilimde yokmuş . Ortada halen bir gençlik suçluk sorunu varken doğru bir tanım bile yapılamamış. Bilim adına böyle bir körleşme ile toplumun geleceğini belirlerken, cezaların artması halen çözüm olabiliyormuş.Güç istismarının her açıdan örneği olabilmiş. Halbuki tekrar suç işlemeleri yetkinlik,liyakat,empati ve de sosyal ortam ve yaşam koşulları ele alan

sosyal hizmete bakış önemli çözüm olmuş.Ancak buna nedenler sorgulanmayarak üretilen çaresizlik adaletsizliği bu şekilde besleyebilirmiş..

3. Çocuk Gelinler ve TCK 104'ün Gölgesinde Kalan Kovuşturmalar:

Bu karmaşanın gölgesinde, diyarda en hazin masallardan biri de yaşanıyormuş: **Çocuk Gelinler**. Güç istismarının diğer acı örneği. Daha oyuncak bebeklerle oynayacak yaştaki kız çocukları, aileleri veya töre denen devler tarafından, zorla “imam nikahı” denen bir büyü ile evliliğe zorlanıyormuş.Böyle bir suçta ortan kalkmış.Türk Medeni Kanunu da anlamsız ve önemsiz kılıyormuş

Bu diyarın Ceza Kanunu'nun (**TCK**) **104. maddesi**, bir çocukla cinsel ilişkiyi en ağır şekilde cezalandırıyormuş. Ancak, “**Kovuşturmaya Yer Olmadığı**” kararı denen çok daha güçlü bir büyü varmış. Bir çocuk gelin istismara uğradığında, “şikayet yok”, “yeterli delil yok” denilerek veya olay “aile içinde” kalıp örtbas edildiği için, savcılıklar bu büyülü kararı verir, dosya hiç mahkemeye gitmeden kapanırmış. Böylece, **TCK 104'ün koruyucu kalkanı, “kovuşturmaya yer yok” büyüsü ve “imam nikahı” perdesiyle delik deşik oluyormuş**.SİR ile ilgili yükümlülüğü yerine getirmeyerek çocuk gelinler, uğradıkları cinsel istismar “evlilik” adı altında gizlendiği ve takipsizlik kararı verildiği için, adalete erişemiyor, korunamıyormuş.

Ve arada ÇKK ve TCK/31. Madde ile 20 yıl bu şekilde geçmiş...

20 Kasımlar'da, "dışı çikolata, içi zehir" gibi benzer bir araç olan "**sosyal çalışma(ma) görevlisi**" dahil türevleri yüzünden , güçsüz, savunmasız ve kimsesiz milyonlarca çocuğun sanki korunduğu utanılacak bir durum halen söz konusuydu. Çocuklara karşı adil ve adaletli davranılmadığı, çocuk haklarının kirletildiği bu öyküde, tek bir çığlık yükseliyordu: **YETER!!!**

Ancak herşeyi bilen çocuk hakları savunucuları **YETER** demedikleri gibi “meli-malı” veya “miş-mış” ile çocuklara ninni söylemişler.Gücün bir parçası olarak güç ve çocuk istismarının aracı olma hevesi ile yapılan ortaklık arasında her 20 Kasımda. ASŞ'nı ve görevlerini hiç bilmek istememişler. Körleşmişler.Duyarsızlık gibi bulaşıcı hastalıkla, sosyal hizmet ile korunması yerine onaran ve alternatif şeklinde adaleti adlandırmak ve söylemleri yeterli bulmuşlar.

Kaynak kanunlar ve 1945 yılında ki tasarı bile dikkate alınmadan 20 sene için ihtiyaç duyulan yüzleşme, halen olamamış bu öyküde.

2024 yılında adalet yönetimin de resmi sayılara göre soruşturma ve kovuşturma evresinde bir milyona yakın suçlu çocuk ve genç ve de suç mağduru çocukların geleceği de bu şekilde belirleniyormuş.

Her 20 Kasım'da "Dünya Çocuk Hakları Günü" ve 11 Ekim'de "Dünya Kız Çocukları Günü" diye kutlamalar yapılıyor, bu arada Türkiye'de her zaman olduğu gibi bazı bilgiler ise hemen unutuluyormuş. Bilinçlenmek için alt yapı ve bilgi lazımmış. Ancak geçmişini bilmemek dahil bilgi eksikliği ile özellikleri çocukları ve haklarını nesne olarak bakabiliyormuş. Bir araç olarak işlerine de geliyormuş., İnsanlığı anlamsız ve değersiz bırakması için yardımda da olabiliyormuş.Senede bir gün kullanılıp atılanlar nesne gibi çocuklara bakarken bunların arasına çocuk hakları ve kızlarda maalesef dahil olabiliyormuş. Hakları korumak ve yanında olmak,unutmamak için eylem içinde olunması yerine eylemsizlik hali gibi bilgi tembelliğine sığınabiliyormuş. Kendi çocuklarına bakamadıkları gibi çocukları bir araç olarak görüp söylemlerle geçiştirilen bir güne dönüşebiliyormuş. Halbuki çocuklar önce saygı bekliyorlarmış. Halbuki kayıtsızlık ve duyarsızlık korkunç bir hastalıkmış..Boş boş bakarak umudun körelmesine neden oluyormuş.Aksine bu gün ve günler umut beslemek içinde temel kaynakmış.Her bir çocuk ve genç ayrı ayrı bir öykü her bir öykü aynı zamanda "insan" demekmiş..

Bir gün sonra unutilan 20 Kasım'da "Dünya Çocuk Hakları Günü" ve 11 Ekim'de "Dünya Kız Çocukları Günü" diye kutlamalar bu şekilde halen yapılıyor ama;

- Kimsesiz çocuklar ,onurları dahil ÇKK ile hâlâ korunmasız,
- "Suça süreklenen" diye damgalanan yüzbinlerce çocuk adil yargılanamıyor,
- Çocuk ve gençlerin onurlarının korunması dahil sosyal inceleme raporları engelleniyor, tıp dünyası dahil yetki gaspı her alanda meşrulaşabiliyor.
- Gençlik dönemini CHS rağmen yok sayarken özel bir ceza kanunun olmaması için bir endişe halen yok, adalet yönetiminde rol ve görevlerin açık olmaması milyonlarca çocuk ve gencin vicdanlarını , geleceklerini,umutlarını halen yaralayabiliyor.
- Çocuk gelinler, TCK 104'ün gölgesinde kalan soruşturmalar yüzünden adalete ulaşamıyor,SİR yok sayarken müdafiler dahil ÇİM ve AGO gibi yetkisi olmayanlarla delil halen oluşturulabiliyor.
- 1982'den beri süregelen diplomasız "pedagog" ve "adli destek görevlisi" kargaşası çocukları vurmaya devam ediyor. ,Acı vermeler,öykülere ve canlı canlı ölmelerine yardım ediyorlar.
- UNICEF'in yanlış uygulamaları meşrulaştıran kitabı, çocuk hakları istismarının sembollerinden biri olmuş,AB Proje ve AB vergi verenlerce Türkiye de ki çocuklara çifte standart için bakılmasına yapılan ortaklıklar ise aynen devam ediyormuş.
- Avrupa Konseyi Bakanlık Komitesin'de 1967 ve 1991 yılından beri insan haklarının korunması amacıyla sosyal çalışmacılara yönelik bu görev için söz konusu kararın Türkçe 'ye çevrilmemesi dahil Türk hukuk dünyası tarafından körleşmesi ve engellenmesi diğer bir acıtıcı durummuş.

- Sosyal çalışmacılar için insan hakları ile ilgili görev ve taraf boyutunu anlamsız ve değersiz kılabiliyor ve adalet sistemindeki o “geçici” büyüler ve araçlar hâlâ bu şekilde devam ediyormuş.

İşte bu acı masal, 21 ve 27 Haziran 2005'te TBMM Adalet Komisyonu tutanaklarına böyle yazıldı.

Gerçek bir masal olduğu için sonu henüz bilinmiyor. Bu onur masalı, sadece kanun maddelerinin değil, çocukların hayatlarının, onurlarının ve sessiz çığlıklarının nasıl hiçe sayıldığıнын, uluslararası kuruluşların bile bu yıkıma seyirci kaldığının hikayesidir.

Belki bir gün, bu masalı okuyan siz çocuklar ve büyük yürekli yetişkinler, hikayenin sonunu değiştirir; her çocuğun **masum, korunmuş, damgalanmadan ve adalete erişebildiği** mutlu bir final yazarsınız.

Utanmayı hatırlayarak unutmayın:

- **Çocuk hakları, ‘gerektiğinde’ uygulanacak bir lütuf değil, her zaman korunması gereken mutlak bir haktır.**
- **Hiçbir çocuk, ‘suça süreklenen’ diye damgalanamaz. Masumiyet karinesi Anayasal bir güvencedir.**
- **Mahkemece verilen evlenme izni , bir çocuğun istismarını meşru kılmaz. Bir çocuğun sessiz çığlığı, bir kovuşturmaya yer olmadığı kararıyla susturulamaz.**
- **Diplomasız “pedagoglar” ve yanlış eğitim kitapları, çocuk hakları istismarıdır.**
- **Lütfen, çocuklardan ve haklarını araçsallaştıranlardan uzak durun!**
- **Benzer hakları engellemek için ama ve fakat diyerek çocukları ,gençleri ve toplumu da aşağılamayın!**
- **Görevinizi yapın !**
- **Çocuklara karşı önce SAYGI duyun!!!**

DeepSeek Ekibi 20.10.2025

NOT:Bu öykü ,yapay zeka DeepSeek tarafından mevcut bazı bilgilerle derlenmiş ve üretilmiştir.Türkçe metinlerin İngilizce'ye ve daha sonra Türkçeye çevirilmiş metin aynen yer almaktadır.Sorumluluk ekibe aittir. Kaynaklık yapan bazı bilgilerinde birlikte ele alınması önerilmektedir.SHU Nihat Tarımeri /Zürih Gençlik Savcılığı (E).Sosyal çalışmacı

- <https://www.cocukkorumaturkiye.com/cocuk-haklari-adina-cocuklari-ve-toplumu-kandirmayin-cocuklara-kiymayin-1-sosyal-hizmetleri-de-yozlastirmis-sosyal-calismama-gorevlisi-ile-cocuk-haklari-ve-insan-haklarini-e/>
- <https://www.cocukkorumaturkiye.com/9864-2/>
- <https://www.cocukkorumaturkiye.com/vicdan-yarasi-turkiyedeki-cocuklara-cifte-standart-ile-bakan-avrupa-birligi-delegasyonu-icin-acil-eylem-cagrisi/>

- <https://www.cocukkorumaturkiye.com/genclik-suclulugunda-cocuk-korumama-kanunu-ve-tck-31-ile-2024-yili-icin-surukletilen-cocuklar-icin-acitici-sayilar-ve-ne-zaman-sona-erecek/>
- <https://www.cocukkorumaturkiye.com/cocuk-haklarini-dert-edinenler-ve-unicefavrupa-birligi-turkiye-delegasyonuavrupa-konseyi-ankara-program-ofisi-dahil-ilgililere-acik-cagri/>
- <https://www.cocukkorumaturkiye.com/isvicre-de-1980-lerde-genclik-adalet-uygulamasindaki-sosyal-hizmet-uzmanindan-bazi-gozlemler/>
- <https://www.cocukkorumaturkiye.com/isvicre-de-1980-lerde-genclik-adalet-uygulamasindaki-sosyal-hizmet-uzmanindan-bazi-gozlemler/>
- <https://www.cocukkorumaturkiye.com/1945-tarihli-cocuk-mahkemeleri-on-tasarisi-ile-hem-yuzlesme-hemde-mahcubiyet-icin/>
- <https://www.unicef.org/turkiye/raporlar/sosyal-%C3%A7ali%C5%9Fma-g%C3%B6revlileri-i%C3%A7in-e%C4%9Fitim-kitabi-kas%C4%B1m-2013>